

လူ ယုံ

ပန်းရိုင်း ဂေးသည်

ဝင်းမင်းသန်း

သမီး နာမည် က ဝင်းမင်းသန်း ပါ..။သမီး မှာအမ..တယောက်ရှိတယ်...။နင်းမင်းသန်း...တဲ့။
သမီး တို့အဖေက ဦးထွန်းလှသန်း...အမေက ဒေါ်စိန်စိန်မင်း..။ သမီးတို့..က.ရန်ကုန်မြို့..ဒဂုံမြို့နယ်ထဲမှာ
နေတယ်..။သမီးတို့အဖေအမေက ရွှေဘုံသာလမ်းမှာ..ရတနာဆိုင် ဖွင့်ထားတယ်...။ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးထဲမှာလဲ
ရတနာဆိုင်လေး တဆိုင်ဖွင့် ထားတယ်...။

သမီးက ဆယ်တန်းဖြေထားပြီး အောင်စာရင်းစောင့်နေ တယ်..။ မမနင်းသန်း က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ
ဒုတိယနှစ်တက်နေပါတယ်..။ သမီးက အသက်၁၄နှစ်လောက်ထဲက အရမ်းထွားပါတယ်..။စောစော စီးစီး
အပျိုဖော် ဝင်ပါတယ်....။

သမီး..အသက်၁၆နှစ်မှာ..သမီးရဲ့

..ကိုယ်လုံးအချိုးအစားဟာ..အလွန်ဘဲအချိုးကျလှပနေပြီးမြင်သူတကာယောက်ျားတွေ..မျက်စိကျကြတာကြောင့်..သမီးရဲ့
..မိဘတွေက.စိတ်ပူပြီး .သွားလေရာကိုသူတို့ ရဲ့
..လူယုံတော်တဦးဖြစ်တဲ့..ဘကြီးမောင်ကို..ကိုယ်ရံတော်သက်တော်စောင့်.သဘောမျိုးဖြင့်..သွားလေရာကို လိုက်ခိုင်းပါတယ်..။

သမီးတို့. မိဘတွေ အတွက်ကတော့. ရေခဲ ဆိုတဲ့. ဒရိုင်ဘာ တယောက် သပ်သပ် ရှိပါတယ် ..။ ရေခဲ က တမီးလ် ကုလား
တယောက်ပါ ..။ ရေခဲ က အိမ်မှာ မနေပါဘူး..။ မနက်ဆို ကားလာမောင်းပြီး ဖေဖေ မေမေ တို့. သွားစရာမရှိတော့ဘူးဆိုမှ
သူ့အိမ် သူ ပြန် ပါတယ်..။သူ က တာမွေဘက်မှာနေပါတယ်..။

တချို့ ကောင်လေးတွေဆိုရင်..သမီးရဲ့ တင်ပါးကြီးတွေကိုကြည့် ပြီး..ညစ် ညစ် ညမ်းညမ်းတွေ...ပြောဆိုတတ်ကြပါတယ်...။
သမီးလဲဒီတော့မှ..ဖင်တောင့်တာကြီးတာဟာဘယ်လောက်..အန္တရယ်များတယ်ဆိုတာသဘောပေါက်မိပါတယ်...။
ကောင်လေးတွေက (အိုးကြီး ကိုကြည့်

..တာနဲ့လီးမတ်မတ်တောင်တယ်...ဖင်တွေကလုလိုက်တာ..လိုး...ချင်လိုက်တာ..)ဆိုပြီးသူတို့ ချင်းပြောဆိုတတ်ကြပါတယ်....။
တခါတခါ ကျတော့.လဲ ဂုဏ်ယူ မိသလိုလို ပါဘဲ..။ မိန်းကလေးတိုင်း ဟာ သမီးလို ကိုယ်လုံး မရကြ ဂှာဘူး မဟုတ်လား..။
ဘကြီးမောင်ဟာ အိမ်က ကားဒရိုင်ဘာပါ..။သို့ ပေမဲ့ ...သမီးရဲ့ မိဘနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူလုပ်ခဲ့ တာကြောင့်

..ဆွေမျိုးလိုဖြစ်နေတဲ့ လူယုံတော် တယောက်ဖြစ်ပါတယ်..။

သမီးတို့. ဖေဖေ က သူ့ အသိုင်းအဝိုင်း မှာ ဘကြီးမောင် ဟာ သူ့ မိသားစု အပေါ် ဘယ်လောက်
တာဝန်ကျေကြောင်း..ဘယ်လို ယုံကြည်ရကြောင်း အမြဲ ကြွားသလို ..ပြောဆိုတတ်တာ သမီး မြင်ဘူးခဲ့ပါတယ်....။
ဘကြီးမောင် ဟာ ဖေဖေ.ရဲ့ ဘော်ဒီဂတ်လို အားကိုးရတဲ့. ဖေဖေ.အတွက်ဆို အဂ္ဂေ.က ဝင်ကာပေး..ခံပေး တဲ့.

လူယုံတယောက် ...ဖေဖေ.အတွက် ဘာမဆို လုပ်မယ်ဆိုတ.လူတယောက် ပါ..။
မနက်စောစောသမီး.ထပြေးပါတယ်...။ သမီး

တယောက်ထဲဆို..မိဘတွေကစိတ်မချကြတာကြောင့်..ဘကြီးမောင်ကိုသမီးအနောက်က..လိုက်စေပါတယ်...။
ဘကြီးမောင်ကသမီးပြေးတဲ့ နောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းကလိုက်ပြေးပါတယ်....။ သမီးက အသားကပ်ဘောင်းဘီရှည်နဲ့ ပြေးလေ
..ရှိတာကြောင့် သမီးရဲ့ အနောက်ကို ကောက်ထွက်နေတဲ့ တင်ပါးတွေဟာ အရမ်းကြည့် ကောင်းတယ် လို့ ..တွေ့ တဲ့. တချို့
..မိန်းကလေး သူငယ်ချင်းတွေက ပြောကြပါတယ်...။

ပြထိပ်ခြာအလည်ရွဲ့ ရယ်နဲ့
 ကျယ်သထက်ကျယ်အောင်....
 နောက်တွန့် ကာအိုမရုန်းကာဖြင့် ...
 သိုအဆုံးလိုးနိုင်တဲ့ မောင်...
 ပိုကုန်းလို့ တမျိုးထောင်တယ်.....
 နွားသိုးကြောင်နောက်လှွားနဲ့ ...
 ယောက်သွားခုံးစောက်ပတ်တော်...
 လိုးနိုင်တဲ့ နော်...
 ဝမ်းနံပါတ်..လီးတစ်ဖော်ကို...
 ညီး..ချစ်တော်မူအုံးကွဲ့ လေး:.....။

နှင်းသန်း..ရီလဲရီချင်....ကြက်သီးတွေလဲတဖြန်းဖြန်းထ..တယ်...။သူမလာခင်..ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကို..သူထားခဲ့ တဲ့
 .နေရာမှာပြန်ထားလိုက်ရတယ်...။
 ဘကြီးမောင်ကဒါမျိုးတွေရေးလိမ့် မယ်လို့ မထင်ရဘူး....။ကြမ်းလိုက်တာ...ညစ်စုတ်လိုက်တာဘကြီးမောင်ရယ်.....။
 ပထမ..ဖေဖေနဲ့မေမေ ကိုတောင်တိုင်လိုက်ရင်ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားမိသေးတယ်...။နောက်တော့ ..နှင်းသန်းကသူ
 .စာအုပ်ကိုအခွင့် မရှိဘဲ...ခွင့် မတောင်းဘဲယူကြည့် တာလေ..။ဒါကြောင့်မတိုင်တော့ ဘူး....။
 ဒါပေမဲ့ ဒီအချိန်ကစပြီး..ဘကြီးမောင်ကိုစိတ်ဝင်စားလာရတယ်...။ဘကြီးမောင်ဘာတွေများထပ်ရေးမလဲပေါ့
။သိချင်လာရော..။ထပ်ပြီးဘာစာတွေများဖတ်ရမလဲပေါ့ ..။စပ်စုချင်လာမိရတယ်...။

ဝဝဝ

ဘကြီးမောင်

ကျုပ်ရဲ့ ဝါသနာတခုက..စာရေးတာပါဘဲ....။စာရေးတယ်ဆိုလို့ အထင်လဲသိပ်ကြီးမသွားနဲ့ အုံး...။ကျုပ်ကကျုပ် ဘဝမှာကြုံခဲ့
 . ဘူးတဲ့ ကာမ အတွေ့ အကြုံတွေ..ကြားဖူးတဲ့ ကာမနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ...လိင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့
 . ..ကဗျာ..စာတိုပေစတွေကို..အားလပ်တဲ့ အချိန်လေးတွေမှာမှတ်စုစာအုပ် နဲ့ ရေးသားလေ့ ရှိတာပါ..။ ကျုပ် ရဲ့ ဝါသနာ
 အကျင့် ပေါ့ ဗျာ...။
 ကျုပ်လဲ..အိမ်ရှင်ရဲ့ သမီး ၂ယောက်နဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်..နေရလို့
 . ..စိတ်တွေ..ဖောက်ပြားရသလိုဘဲ...ကျုပ်လိုဘဲဒီအိမ်မှာနေတာလုပ်တာကြာနေပြီဖြစ်တဲ့ ...ထမင်းချက် ..ဖေါဝါး..ကြောင့်လဲ
 ကျုပ်..တကယာစိတ်တွေ..ပြင်းထန်ရပါတယ်...။ ဖေါဝါးကအသက်၃၅နှစ်လောက်..အဂ္ဂယ်..မိန်းမတယောက်ပါ..။ဖေါဝါး က
 .ဒီအိမ်မှာ နှစ်ပေါင်း တော်တော်ကြာ .နေထိုင်ပြီး ..အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မိန်းမ တ ယောက်ပေါ့ ..။
 ဖေါဝါး..လဲ..ခါးနဲနဲတုတ်ပေမဲ့ အသားဖြူဖွေးပြီး..ရုပ်ဂုဏ်သန် ပြန့် ပါ တယ်..။လင်မရဘူးသေးတဲ့ အပျိုကြီးမို့
 . ဖင်တွေက..တင်းဆဲ...ကော့ နေဆဲဆိုတော့ ဖေါဝါး..ဟင်းချက်နေချိန်...ကျုပ်လဲအားနေရင်..ဖေါဝါးကို
 မီးဖိုထဲ..ကျုပ်ကူတတ်တယ်...။ အင်း...မရှက်တမ်းဝန်ခံရရင်..ကျုပ် ဖေါဝါးကို ချချင်တယ်..ဗျာ..။ ဖေါဝါး ဆောင့် ကြောင်
 . ထိုင်ပြီးငရုပ်သီးထောင်းရင်..တခါတလေ..အောက်စလွတ်တတ် တယ်...။ အိမ်နေရင်း..ထမင်းချက်တော့..ဘယ်သူက
 အောက်ခံဘောင်းဘီ ဝတ်မလဲ....။ဖေါဝါးရဲ့ အဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းကြီးကို ကျုပ်တွေ့ ရလေ့ ရှိတယ်....။ သူနဲ့
 . နီးနီးကပ်ကပ်နေတော့ ထမိန်ဖြန့် ဝတ်ရင်လဲ အမွှေး
 မဲမဲနဲ့ ဖေါဝါးရဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို ဖျတ်ကနဲလျှပ်တပျက် တွေ့ လိုက်ရတတ်တယ်...။
 ဖေါဝါးက အသားဖွေးတာကြောင့် စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းနီညိုညိုကြီး က ထင်းထင်းကြီး မြင်တွေ့ ရတယ်...။
 ဟင်း...ကျုပ်လဲ အသက်၅၀ဆိုပေမဲ့ ဒီလိုမြင်လိုက်ရင် ဒိုင်းကနဲ ကျုပ်ဟာကြီးက ထောင်လာတယ်။

ဘကြီးမောင်ဘယ်လက်က နှင်းသန်းခါးလေးကနေ ဆွဲဖက်ထားတာ...။ညာလက်က နှင်းသန်းပေါင်တန်တွေကိုပွတ်နေတယ် ။
ဘကြီးမောင်က တ
တွတ်တွတ် နဲ့ နှင်းသန်းကို လူတွေဟာ ကာမ နဲ့ မကင်းလွတ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းတွေပြောပြနေတယ် ။
ပြောနေရင်း...သူ့ ဘယ်လက်က နှင်းသန်း ရဲ့နို့တွေကိုစမ်း လာတယ်...။ညာလက်က နှင်းသန်း ပြောနေတဲ့
ထမိန်ထဲကောက်လာပြီးနှင်းသန်းရဲ့ တအားစိုနေတဲ့ စောက်ပတ်ကိုကိုင်ပါတော့တယ် ။
(အို အားနာလိုက်တာ ဘကြီးမောင်ရယ်...ဘကြီးမောင်လက်တွေပေကုန်ပြီ ...နှင်းသန်း အရေတွေတအားထွက်နေတယ်...)
(အဲဒါ နှင်းသန်းလေး စိတ်တွေလာနေလို့ပေါ့...။)
နှင်းသန်းလဲရှက်တာနဲ့ ဘကြီးမောင် ကိုင်သမျှကို မျက်စိလေးပိတ်ပြီး ငြိမ်ခံနေမိရတယ်...။
(စိုနေတဲ့ နှင်းသန်းရဲ့ ပန်းပွင့်လေးကိုဘကြီးနမ်းချင်တယ်နမ်းရမလားဟင်...)
ဘကြီးမောင်က ခွင့်တောင်းသလိုပြောလိုက်တာဖြစ်ပေမဲ့ နှင်းသန်း ထမိန်လေးကို သူ လှန်တင် လိုက်ပြီး
ပေါင်တွေကိုကားလိုက်တယ် ။
စောက်ပတ်ကိုဘကြီးမောင်က ပန်းပွင့်လေးလို့ ခေါ်လိုက်လို့ နှင်းသန်း (ခစ်)ကနဲ ရီလိုက်မိတယ်...။
(နမ်းမယ်နော်...)တဲ့...။
နှင်းသန်းလဲခံချင်နေပြီ...။မမူတော့ဘူး...။ ခေါင်းညှိမိ ပြုလိုက်မိတယ် ။
ဘကြီးမောင်လဲ သူ့ ကွပ်ပျစ်အောက်ကို ဆင်းပြီး
ကြမ်းပြင်မှာဒူးထောက်လိုက်ပြီးနှင်းသန်းရဲ့ စောက်ပတ်ကိုစပြီးနမ်းပါတော့တယ်...။
အို...ဘကြီးမောင်ရဲ့ လျာကြီးက စောက်စိကို တပြတ်ပြတ်နဲ့ ယက်ပေးနေတာ နှင်းသန်းတော့ ဖင်တွေ
ကော့ပြီးလူးနေရတယ် ။ ဘကြီးမောင် ဟာ တော်တော်ကျွမ်းကျွမ်း ကျင်ကျင် လုပ်တတ်ပုံရပါတယ်...။နှင်းသန်း
ကောင်းလွန်းအားကြီးလို့ သူ့ခေါင်းကို လက် ဖြတ်နဲ့ ဆုတ်ကိုင်ထားရတယ် ။
သူ ယက်ပေးနေတဲ့ အချိန် ဘကြီးမောင် ဟာ နှင်းသန်းရဲ့ ထောင်တင်းနေတဲ့ အပျိုစင်နို့တွေကို လှမ်းကိုင်
ပါတယ်...။နှင်းသန်းရဲ့နို့ သီးလေးတွေဟာ ဘကြီးမောင်ရဲ့ လက်ချောင်းတွေထဲမှာ အချေခံနေကြရ
ပါပြီ...။ဗွဗွလေးချေနေတာပါ...။
သူ့ လျာကြီးနဲ့ နို့ သီးဖုလေးတွေကို ကလိတော့ နှင်းသန်း ထွန် ထွန် လူးရတော့ တယ်...။
ဘကြီးမောင်ဟာနှင်းသန်းကို (ကာမ ပညာ)တွေပို့ချတဲ့ လက်ဦးဆရာကြီးပါ ဘဲ...။
နှင်းသန်းလဲ ကာမအဆိပ်တွေတက်သထက် တက် နေရပါပြီ ။
စောက်ပတ်ကိုယက်ရုံတင်မက ပါဘူး...။
စောက်ပတ်နုတ်ခမ်းသားတွေကို သူ့ လျာကြီးရဲ့ ထိပ်ချွန် ချွန် နဲ့ ထိုးခွဲပြီးလျာထိပ်ကစောက်ပတ်အတွင်းထဲကိုဝင်ပြီးမေ့
တော့တာပါဘဲ...။ အို...ဘယ်လိုကောင်းမှန်းမသိတော့ပါဘူးရှင်။
နှင်းသန်း ကောင်းလွန်းလို့ တွန့်လိန် နေရပြီး...တအားလဲမောသွားရပါတယ်...။ ဘကြီးမောင်က ပြုံး နေတယ် ..။
(နှင်းသန်းလေး...ကောင်းသွားတယ်မဟုတ်လား...အဲဒါကို (ပြီး)သွားတယ်လို့ ခေါ်တယ် ..အထွပ်အထိပ်
ကောက်သွားတာပေါ့ကွယ်...။)
ဘကြီးမောင်ရဲ့ ဒုတိယ သင်ခန်းစာ ကတော့ သူ့လီးကြီးကို ကိုင်စေတာပါဘဲ...။
ဘကြီးမောင် က သူ့လုံချည်ကို ဖြေချလိုက်ပြီး (ကဲ...နှင်းသန်းလေးကိုင်ဆုတ် ကြည့်စမ်း.. ဒါ ..ဇာတ်လမ်းထဲမှာပါတဲ့
လီးညိုကြီး ပေါ့.....) ဆိုပြီးသူ့လီး ညိုညိုကြီးကို နှင်းသန်း လက်ထဲလာထည့်ပါတယ်...။
အိုနဲတာကြီး မဟုတ်ဘူး ...လီးကြီး က တုတ် လဲတုတ် ရှည်လဲ ရှည်လှ တယ်။ ယောက်ျားလီးကို ပထမ ဦးဆုံး
ကိုင်ဘူးရတာမို့ နှင်းသန်းလဲ အ
ရမ်း စိတ်လှုပ်ရှားမိတယ် ။ စောက်ပတ်ထဲကလဲ တအားတောင်းဆိုနေပြီ...။ လီးကို တောင့် တတဲ စိတ် ကိုတားဆီးလို့
မရနိုင်တော့ဘူး ။
လီးကြီးကို ဆုတ်နယ်နေမိရတယ် ။ လထစ်ကြီး က မြင်တာနဲ့ စောက်ပတ်ထဲက တစစ် စစ် နဲ့ ခံချင်စိတ်တွေ တအား
ပေါက်လာရတယ်...။

(နှင်းသန်း ကို ဒီ အစ်ကြီးနဲ့ ချစ်ပေးရမလားဟင်)

(ဘကြီးမောင်ရယ် ...နှင်းသန်း ကြောက်တယ် ...ဘကြီးမောင် ဟာကြီးက နဲ့တာကြီးမဟုတ်ဘူး)

(ဘကြီးမောင် က နှင်းသန်း မနာအောင် ချစ်ပေးမှာပေါ့ကွယ်)

(ဘကြီးမောင် ..နှင်းသန်းလေ ...ကြောက်လဲကြောက် ...စောစော က ဘကြီး မောင် နှမ်းတာတွေကြောင့် အရမ်းလဲ ခံချင်နေတယ် ...)

(လာ...မကြောက်နဲ့....ဘကြီးမောင် နှင်းသန်းလေး ကြိုက်သွားအောင်လှီးပေးမယ် ...)

ဘကြီးမောင် က နှင်းသန်း စောက်ပတ်ကို နောက်တခါ ယက်ပေး ပြန်တယ် ။

(အို ...ဘကြီး မောင်ရယ် ...နှင်းသန်း မနေတတ်တော့ဘူးနှင်းသန်း ကို ..နှင်းသန်းကို ..)

ဘကြီးမောင် က မထင်ရဘူး...။ သိပ် သွက်လက် နေ တယ်။

နှင်းသန်း ကို ကွပ်ပျစ်ပေါ် တင်ပြီး ဘကြီးမောင် နှင်းသန်းကို စလှီးပါတယ် ။

နှင်းသန်းလဲ ကာမ အဆိပ်တွေ တအားတက်နေတာကြောင့် ..စိတ်ညှို့ ခံထားရတဲ့ လူလိုဘဲ ဘကြီးမောင် ပြုသမျှ ကို ရင်တလျှပ်လျှပ်နဲ့

ခံနေမိပါ တယ်...။ ဘကြီးမောင် လဲ သူ့ ခေါင်းရင်းမှာ ရှိတဲ့ ပုလင်း တ လုံး ကိုလှမ်းယူ လိုက်ပြီး အထဲ က ဆီ တွေကို သူ လက်ဖဝါးနဲ့ ခံယူ လိုက် ပြီး

သူ့ လီးကြီး ကို ကျ ကျ န န သုတ်လိမ်းလိုက် သလို နှင်းသန်း ရဲ့ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားတွေ ထဲကိုလဲ သုတ်လိမ်းတယ် ။

နှင်းသန်းမှာ ဘကြီးမောင် ရဲ့ဇာတ်လမ်းတွေကို ဖတ်နေကထဲက စောက်ပတ် က တဏှာရေကြည် တွေနဲ့ပြည့် လှုံနေတာ ဖြစ်ပြီး ဘကြီးမောင် စောက်ပတ်ယက်ပေးတာ ကြောင့် လဲ သူမ စောက်ပတ်မှာ စိုစိုရွဲ နေပြီးသား ပါ...။ဘကြီးမောင် လဲ နှင်းသန်း ကိုပေါင် ၂ဖက်ဖြဲကားစေပြီး သူ့ လီာ ကြီးကို စောက်ပတ်ထဲဖိသွင်းလိုက်တော့ နှင်းသန်းမှာ အစ်ကားကားနဲ့ လီးတုတ်တုတ်ကြီးမို့ ဆန့်မှဆန့်ပါ့မလားဆိုပြီး မိမိ စောက်ပတ်လေးကွဲများသွားမလား စိုးရိမ်ပူပန် မိပေမဲ။ စောက်ရေတွေ တအားရွဲနေပြီးဆီကလဲသုတ်ထားတာကြောင့် ထင်သလောက် မခဲယဉ်း ဘဲ စောက်ပတ်ထဲ လီးတန်ခေါင်းကြီး ဝင်သွားပါတယ်...။

ဝင်တယ်ဆိုပေမဲ။ မိမိ စောက်ခေါင်းနံရံ အတွင်းသားနုနုလေးတွေကို ပွတ်တိုက် တိုးဝင်သွားတာကြောင့် အသဲခိုက်အောင်ဘဲ အရသာ ထူးကဲလှတာမို့ (ဘကြီးမောင်ရယ်.....)လို့ ညည်းရင်း ဘကြီးမောင်ကျောပြင်ကြီးကို မမိုမကမ်းနဲ့ လှမ်းဖက်လိုက်တယ်...။

ဘကြီးမောင်လဲ စောက်ပတ်ကျပ်ကျပ်လေးကို တထစ်ချင်း တလက်မချင်း ထိုးထည့် နေရင်း နှင်းသန်းရဲ့ တင်းမာ လုံးဝန်းတဲ့ နို့တွေကို နှမ်းနေပြန်တယ်...။နို့ သီးရဲရဲလေးတွေကို စို့ပေးနေပြန်တယ်။

အင်...ဟင်..ဟင်.....ဘကြီးမောင်ရယ်ဘကြီးမောင်က သိပ် လုပ်တတ်တာဘဲ..

ဘကြီးမောင်ကိုနှင်းသန်းစွဲနေရပါပြီ.....

ဘကြီးမောင်လဲ စားရက်ကြိုလို မှတ်ဆိပ်ပျားစွဲ ဆိုသလို မထင်မမှတ်ဘဲ အပျိုစင်လေးကို စိတ်တိုင်းကျ လိုရာသုံးစေ ရရှိနေတာမို့ ကိုယ် အလုပ်ရှင်က လူယုံတော်အဖြစ် ယုံကြည်ထားနေမှ ကို ဖောက်ဖျက် နေတော့တယ်...။ နှင်းသန်းမှာလဲ ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော ဘကြီးမောင်ရဲ့ လီးကြီး ကို သူမ စောက်ပတ်က လက်ခံနိုင်တာ အံ့ ဩနေတယ်...။

ဒါကြောင့် သူမ ဖင်တွေကို မြှောက်ထောင်ပေးပြီး ဖြေးဖြေးချင်း ...လှီးပေးနေတာကို ကေနပ်သဘောကျနေတယ်...။ ဘကြီးမောင် လဲ တဖြေးဖြေးနဲ့ အရှိန်ရလာပြီး လီးတဆုံး လှီးဆောင်လာပါတယ်။

နှင်းသန်း ရဲ့စောက်ပတ်ထဲ တင်းကျပ်စွာဝင်ထွက်နေတဲ့ အဂုသာ ကထူးကဲလှပါတယ်...။ လှပဖြူဖွေးတဲ့ အပျိုစင်လေး ကို အားရပါးရ လှီးခွင့်ရ တဲက ဘကြီးမောင်ဟာ ကြာကာထိန်းမထားနိုင်ဘူး...။စောက်ပတ် ထဲသူ့လီးကြီးက ကျပ်ညပ်နေတော့ တချက်ဆိုတချက် ..အရသာက ကောင်းလွန်းနေတယ် ။

နှင်းသန်းလဲ ကာမ လမ်းဆုံးကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်မှန်းမသိအောင်ဘဲ အခါခါ ရောက်ရှိ ရပါတယ်...။

ဘကြီးမောင် လဲ တအားကောင်းလာပြီး ပြီး တော့မယ်သိတာနဲ့ သူ့လီးတန်ကြီးကို ဖျတ်ကနဲဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး

ပို.နိုင်းပေါ့ လို့ သူ့ အမေ ကပြောတယ်...။ သူ့ အဖေနဲ့အမေ
က စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေ မှာ အလုပ်များနေကြတယ် ...။

တန်ဆောင်တိုင် ညတွေမှာ ကြည့်မြင်တိုင် နဲ့ စမ်းချောင်း ရပ်ကွက် တွေဖက်မှာ ပွဲဈေးတန်းတွေ စည် ကားတော့
ကျပ်လဲ ဝင်းသန်းကို လိုက်ပြပါတယ် ..။ကား ဝင်လို့ မရဘဲ နေရာတွေဆို ကျုပ် နဲ့ ဝင်းသန်း လမ်းလျှောက်ပြီး လိုက်
ကြည့်ကြတယ် ...။ နှင်းသန်းကတော့ သူ့ သူငယ်ချင်းဆီ သွားလည်နေလို့ မလိုက်ဖြစ်ဘူး

မီးထွန်းပွဲ လျှောက်ကြည့်ကြတော့ တချို့ နေရာတွေ မှာ တိုးမပေါက် အောင်ဘဲ စည်ကား တာကြောင့် လူ တွေ
ကျိတ် ကျိတ် တိုးနေရင် ဝင်းသန်း နဲ့ ကျုပ် ပူးကပ် နေကြရတယ် ...။ တခါ မှာ ဟာသ တွေလုပ်ပြတဲ့ စင်တစင်ရှေ့မှာ
ရပ်ကြည့်ကြတော့ လူတွေ သိပ်များ ပြီး တိုး လွန်း ပြီး ဝင်းသန်းရဲ့ တင်စိုင် တွေ နဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ကိုယ် အရှေ့ခြမ်း ဟာ
တသားထဲ ပူး ကပ် နေကြရ တယ်...။ ဝင်းသန်း လဲ ဟာသ လုပ်ပြ ပြောပြတာတွေ ကို သဘောကျပြီး တဟားဟားနဲ့
ကိုယ်လေးကို လှုပ်ခါပြီး ရီမောနေတယ် ..။ စင်ပေါ်က ဟာသ လုပ်ကြတဲ့ ပြက်လုံး တွေက တော်တော် ကြမ်း တယ်...။

ဝင်းသန်း ရဲ့ တင် တွေက ကျုပ် ဂျေပိုင်းနဲ့ တအားဖိကပ်နေတော့ ကျုပ်လဲ ရှောင်လို့မရဘဲ ..ဖွားဖက်တော် ငပဲ က
မာတောင်လာရတော့တယ် ..။

အတွင်းခံဘောင်းဘီ ကလဲ ဝတ်မလာတော့ ကျုပ် ငပဲကြီး က ဝင်းသန်း တင်စိုင်အိအိ ကြီးတွေကြားမှာ ထောက်ရက်သားကြီး
ဖြစ်နေ တယ် ...။ ဝင်းသန်း က

လဲ စင်ပေါ်ကိုဘဲ အာရုံစိုက်နေတယ် ...။သူ ကိုယ်လုံးလေးလှုပ်ခါပြီးရီ လိုက်တိုင်း တင်ပါးကြီးတွေ က ကျုပ် ဖွားဖက်တော်
ကိုပွတ်တိုက် နေတော့ ကျုပ်လဲ စိတ်တွေထိန်းလို့မရတော့ဘူး...။

ကျုပ် ငပဲကြီးက လဲ သံချောင်းကြီးကျနေတာဘဲ ..။ ဝင်းသန်းရဲ့ တင် ၂လုံးကလဲ အနောက်ကို
ကောက်ထွက်နေ တယ်...။ကျုပ် ငပဲ ကြီးက ဝင်းသန်း ရဲ့ အိစက်စက် အတွေ့အထိ ကြောင့် ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ
ထောင်ထပြီး တင်စိုင် ၂လုံးကြားကို ထိုးမိနေတယ် ...။ ဝင်းသန်းလဲ ကျုပ်ကို မသိမသာ လှဲ့ ကြည့်တယ် ..။ကျုပ်လဲ ဝင်းသန်း
စိတ်ဆိုးလေမလားလို့ အကဲခပ်ကြည့်လိုက်တယ် ...။ အို ..ကျုပ် တော်တော်အံ့ဩ သွား ရတယ်..။ ဝင်းသန်း
ဘယ်ဘက်လက် က ထမိန် နောက်ပိုင်းကို သပ် လိုက် တယ် ..။ကျုပ် အရှေ့ပိုင်းနဲ့သူ့တင် ပါးတွေက ထိကပ် နေတော့
သူ့လက် က သူ့ တင်ပါးကြီးတွေနဲ့ ကျုပ်ငပဲကြီး ကြား သပ်လိုက်တာဆိုတော့ ကျုပ်ငပဲကြီး ကိုသူ စမ်းမိသွားတယ် ..။ကျုပ်
ငပဲကြီးလဲသူ့လက်ကလေးနဲ့ထိမိတာကြောင့် ပိုထောင်ထသလိုဘဲ...

စင်ပေါ်က ဟာသပွဲ က တော်တော်ကြာတယ်..။ ပြီးသွားတော့ ကျုပ်တို့ ဆက်လျှောက်ကြတယ်..။ ကျုပ်လဲ
လွယ်အိတ်နဲ့ ငပဲကြီးထောင်နေတာကို ကာထားလိုက်ရတယ်..။ ဝင်းသန်းက ကျုပ် လွယ်အိတ် နဲ့ ကာထားတာကို
ခိုးကြည့်ပြီးပျံ့ လိုက်တာ ကျုပ်မြင်လိုက်ရတယ်...။

ခဏကြာတော့ ဝင်းသန်းက (ညောင်းလာပြီ..ဘကြီးမောင် ...ကား နဲ့ဘဲ လျှောက်ကြည့်ရအောင်) တဲ့..။
ကျုပ်တို့ ကားဆီပြန်ရောက်ကြတယ် ..။

(ဘယ်သွားအုံးမလဲ..ဝင်းသန်း ...)
(အိမ်မပြန်ချင်သေးဘူး ...တနေရာရာသွားရအောင်..)
ကျုပ် လန့် သွားတယ် ..။ (ဘယ်သွားချင်လဲ ..ဝင်းသန်း....)
(အင်း...ကန်တော်ကြီးစောင်းလို နေရာပေါ့ ..ခဏ လေကောင်းလေသန့် ရှူ ရအောင် ...)
ကျုပ်တို့ ကန်တော်ကြီးစောင်းတနေရာမှာကားရပ် တော့ ဝင်းသန်း က (ဘကြီးမောင် ..ငယ်ငယ်က ရီးစားထားဘူးလား
)လို့ ရုတ်တရက်ကြီး မေးလိုက်ပါတယ် ..။ (အဲ...ထားဘူးတာပေါ့ ..ဝင်းသန်း ..)
(ဘကြီးမောင် ..အဲဒီ ရီးစားနဲ့ အိပ်ဘူးလား)
(အင်း ...)

(အို..ဝင်းသန်း..ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဘဲ ပြောတော့မယ် ... ဘယ်သူမှလဲမရှိဘူးလေ ..ဘကြီးမောင်နဲ့ ဝင်းသန်း ၂ယောက်ထဲ
ရှိတာ ..ဘကြီးမောင်ကတော့
ဘယ်သူ့မှ လျှောက်မပြောနဲ့ ..)
(ဟုတ်ပါ ပြီ..ပြောပါ ..ဝင်းသန်း...ဘာလဲ..)

(ဝင်းသန်း ...လေ..စောစောက ပွဲခင်းထဲမှာ ..ဘကြီးမောင် က..ဟိုလေ....မာမာကြီးနဲ့
..ဖိကပ်ထားတော့...စိတ်တွေတမျိုးကြီးဘဲ... ဘာကီးမောင်အဲလို မာမာကြီး ဖြစ်နေတာ ..ဝင်းသန်းအပေါ်စိတ်
မရိုးသားလိုပေါ့နော်..)

ကျုပ်လဲ ဘာပြောရမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး...။ (အင်း..အဲ...ဘကြီးမောင် လဲ..ဝင်းသန်းရဲ့ ..ဟို ဒင်း...တင်ပါးတွေနဲ့
ထိကပ်မိနေတော့ ..သဘာဝ က ဖြစ်ပျက်သွားစေတာပါ...ဝင်းသန်း ..စိတ်ဆိုးလားဟင်...)

(ဝင်းသန်း စိတ်မဆိုးပါဘူး ...ဝင်းသန်း လဲ စိတ်တွေလှုပ်ရှားမိတယ် ...ဟိုလေ ...ဘကြီးမောင် ဟာကြီး ကိုတခါတုံးက
ဝင်းသန်း လာနိုးတော့

တွေ့ဘူးတယ်..အဲလိုဘဲမာပြီးထောင်နေတာ....ဘကြီးမောင်...ဝင်းသန်းထပ်တွေ့ဘူးချင်တယ်ကွာ...ဘကြီးမောင်ပြုပါလားဟင်..
ဒီအချိန်မှာ ကျုပ်ရဲ့ ငပဲကြီးက မတ်မတ် တောင်နေပါပြီ...။

(ဝင်းသန်းကြည့် ချင်တယ်ဆိုရင်လဲ ဘကြီးမောင် ပြုရာမှာပေါ့....ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒီအကြောင်းမသိစေချင်ဘူး
ဝင်းသန်းရယ်...ဘကြီးမောင် သမီးတို့အိမ် က အလုပ်ပြုတ် ရင် ဒီအသက်အရွယ်ကျမှ နောက်အလုပ်တခု ရဖို့က
မလွယ်တော့ဘူး လေ...)

(အို..ဝင်းသန်း ကလဲဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ပါဘူး....ကဲ...ပြ..ပြ..ပြတော့.....)

ကျုပ် ရဲ့ လုံချည် ကို ဝင်းသန်း ဆွဲဖြေ လိုက်ပါတော့သည်..။

လမ်းဘေးခါတ်တိုင် က အလင်းကောင်းနဲ့ မာန်ဖီသလိုထောင်ထနေတဲ့ ကျုပ် လီးကြီး ကို ဝင်းသန်း အံ
့ဩတကြီးနဲ့ကြည့်နေပါတယ်။

(အကြီးကြီး ဘဲ ကွာ....ဘကြီးမောင်ရယ်..မထင်ရဘူး...)

ဝင်းသန်းက ကားထဲက မီးလေးကိုဖွင့်ပြီး သေသေချာချာ ကြည့် နေပါသည်..။

ဝင်းသန်းကြည့် ၇တာမချင် မရဲ ဖြစ်နေပုံရ သည်..။ ကိုင်များကြည့် ချင်နေသလားမသိဘူး..။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ (ဝင်းသန်း
...ကိုင်ချင်ကိုင်လေ ..)လို့ စပေးလိုက်မိသည်..။ ဝင်းသန်းလဲ ..(အီး...ကြောက်စရာကြီး...ကိုင်ရဲဘူး...) လို့
ကိုယ်လေးကိုတွန့် ပြသည်..။

ကျုပ် ဘဝ မှာ ဒီလိုကြုံ တာက ဒါ ပထမဆုံးမှ မဟုတ်တာ..။ ကျုပ်လဲ သိတာပေါ့..။ဝင်းသန်း ကိုင်ချင်နေတယ်ဆိုတာ..။သူ့
လက်ကလေးကို ဆွဲယူပြီး ကျုပ် ငပဲကြီးပေါ်တင်ပေးလိုက်ပါတယ်...။

(အို...ပူနွေးနွေးကြီးနော်...အကြီးကြီးဘဲ...တုတ်နေတာဘဲ.....အီး..ထိပ်ကလဲ...မိုပွင့်ကြီးလိုဘဲ...)

ဝင်းသန်းက ဖျစ်ညစ်ကြည့်နေပါသည် ..။ ကျုပ်လဲ အပျိုချောလေးဝင်းသန်းက ကျုပ်ဟာကြီးကိုကိုင် ပွတ်နေတော့
စိတ်တွေကြွတာမှ အရမ်းဘဲဗျာ..။

(အောက်က တွဲလောင်းပျော့စိစိကြီးတွေက ရွေးစေ့ ပေါ့နော် ...)

(အင်း...ဝင်းသန်း ကိုင် ကြည့်လေ ...)

(အို...ကြောက်တယ် ...)

ကျုပ်က သူ့ လက်ကလေးကို ဆွဲပြီး ရွေးစေ့ ၂လုံးကို ကိုင်စေမှ ဝင်းသန်းလဲ ကိုင်ကြည့်နေသည်..။

ကျုပ်လဲ ဝင်းသန်း ရဲ့ အကိုင်အတွယ်တွေကြောင့် လီးကြီးမှာလဲ အလွန်မှဘဲတင်းမာပြီး တခုခုမှ မလုပ်ရရင်
ပေါက်ကွဲထွက်မှာတောင်စိုးရိမ်ရမတတ် ဖြစ်နေတာမို့ ... (ဝင်းသန်း...ဂွေ့တိုးနောက်ငင် လုပ်ပေးပါလား..ဘကြီးမောင်
အရမ်း တင်းမာပြီး နေမကောင်းတော့ဘူး..လျော့မှဖြစ်တော့မယ်..)

(အဲလို လုပ်ရင် လျော့သွားလား....)

(အင်းပေါ့...တင်းမာနေတာတွေ လျော့သွားမှာပေါ့..)

(ဒါဆို ဝင်းသန်းလုပ်ပေးမယ်..ဘကြီးမောင် တင်းမာနေတာမကြည့် ရက် ပါဘူး...)

ဝင်းသန်းက ကျုပ်ငပဲကြီး ကို ကွင်း တိုက်ပေးပါတော့သည် ...။ မယုံနိုင်လောက်အောင်ပါ ဘဲ..။ကျုပ် လဲအကြီးမ
နှင်းမင်းသန်းကိုလဲ စိတ်ကြိုက် လိုးပြီးသွားသည်..။ ယခုလဲ အငယ်မ ဝင်းမင်းသန်း က ကျုပ်လီးကို ကွင်းတိုက်ပေးနေသည် ..။

ဘကြီးမောင်တို့ စိုင်ကော်လို့ ခြံ့ ပေါ်ရောက်တာလား....မှတ်ဆိပ် ပျား စွဲ တာလား....။

ပထမဆုံး လီး နဲ့ တွေ့ဘူးတာ..ကိုင်ဘူးတာမို့..ဝင်းသန်း ကိုင်တာက အချိုးမကျသေး ..။တအားကြီးဆုတ်ကိုင်ထားတယ် ..။

ဘကြီးမောင်

ကျုပ် လဲ ဝင်းသန်းနဲ့ နှင်းသန်း ညီအမ ဥယျော့လုံးနဲ့ ညီစွန်းခဲ ရပြီး လစ်ရင်လစ်သလို ..အခွင့်အရေးရ ရင်ရ သလို သူတို့နဲ့ ချစ်တလင်းခေါ် ဖြစ်ကြတယ်..။ ကျုပ်လဲ လောဘ ကြီးသလိုများ ဖြစ်မိ နေပြီလားမသိဘူး..။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နယ် ချဲ့လာတယ်..။ဖေဝါး ကိုလဲ ကျုပ် စိတ် လာလာနေမိတာ ကြာပြီဆိုတော့ ..ဖေဝါးလို တောင်တောင် တင်းတင်း အသက်၃၅ လောက်ကိုလဲ အပြောင်းအလဲ အနေနဲ့ လိုးရရင် ကောင်းမှာဘဲလို့ စိတ်ကူးလာမိတယ်..။

ကိုယ်ကို ကိုယ် ငါ လုပ်ရင်ရမှာဘဲ လို့ အထင်ကြီး လာမိသလားတော့ မသိဘူး...။

ဖေဝါးကလဲ တခါက ကျုပ် က အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး လီးလှန်ပြထားတာ အကြာကြီး အ နားကပ်ပြီး လာကြည့်နေဘူးတယ်...။ ကျုပ် တခါက ကားတွေဆေးအပြီး ဝတ်ထားဆဲ လုံချည် ကို လျော်ချင်တော့ ထပ်ခိုးပေါ်တက်ရမှာပျင်းတာနဲ့ ဂိုဒေါင်တံခါးကလဲ ပိတ်ထားတာနဲ့ ဒီအတိုင်းချွတ် ချပြီး လျော်နေတာပေါ့..။ ဘော့စ် မိသားစု လဲ ခရီးထွက်နေတာကြောင့် ဘယ်သူမှ မရှိလို့ ပါ..။ဒါပေမဲ့ ဖေဝါး ရှိနေသေးတယ်လေ..။ ရုတ်တရက် ကြီး ဖေဝါး ဂိုဒေါင်ထဲ ဝင်လာတာ... (ဟယ်တော့.....ဘကြီးမောင်..တုံးလုံးကြီး.....)သူ့ အသံကြောင့် ကျုပ်လဲ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘူး..ဖေဝါး လဲ တန်းလန်း ဖြစ်နေတဲ့ လီးကိုစိုက် ပြီး..(ဘကြီးမောင် က ဒုတ်ပြ ဒါးပြနဲ့ကြောက်စရာကြီး..) လို့ပြောပြီး တင်ပါးအိအိကြီးတွေ ရမ်းခါပြီးထွက်သွားခဲ့တယ်..။ အဲဒီတုန်းက ကျုပ်လဲ လိုက် သွားပြီး အတင်းကြံ ချင်ပေမဲ့ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး ဗျာ...။

ဖေဝါး က အိမ်နေရင်း..အတွင်းခံ ဘရာစီယာ မဝတ်ဘဲ အင်္ကျီတထပ်ထဲဝတ် ရင် သူမ နို့သီးခေါင်း အဖုလေးတွေ က အရာထင်တွေ့နေရ တာကျုပ် စိတ်တွေကိုထကြွ စေ တယ်..။ ဖေဝါး မီးဖိုထဲမှာ ဟင်းချက်နေ တုံး ကျုပ် ရောက်သွားတယ် ..။ (ဖေဝါး...ဘာတွေချက်လဲ)

(ဘကြီးမောင် နဲ့ ကျမအတွက် ဖါးသားဟင်း စပ်စပ် ချက်ထားတယ် ..စားမလား ...)
(စား မှာပေါ့...)

ဒီနေ့ ဘော့စ် လင်မယား က ဆိုင်တွေကို အသီးသီး သွားနေကြပြီ..။အကြီးမ နှင်းမင်းသန်း နဲ့ အငယ်မ ဝင်းမင်းသန်း တို့လဲ ကျုပ်စောစောကဘဲကျောင်းပို့ ခဲ့တယ်..။ အိမ် မှာဖေဝါးနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ဘဲ ရှိကြတယ် ..။ စိုပြေ ဝင်း မှဲ့နေတဲ့ သစ်သီးတလုံး လိုဘဲ ဖေဝါး ဟာ စားချင်ဂါးချင် စရာ တတုံးတခဲ ပါ...။

ဖေဝါးနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ဖါးသားနဲ့ ငပိထောင်းနဲ့ ထမင်းစားကြပြီး.. (ထမင်းဝရင်လီးတောင်တယ်)ဆိုတဲ့ စကားလိုဘဲ..ကျုပ်လဲ..ဖေဝါးဖင်တွေကိုအနီးကပ်တွေ့နေရတော့ လီးတောင်လာပါလေရော....။

ကျုပ်လဲ စောစောက ကျုပ်တို့ ဥယျော့စားထားတဲ့ ပုဂံတွေကို နေတုံး ဖေဝါး ကျုပ်အနားလာပြီး ထမိန် ဖြန့်ဝတ်လိုက်တယ်..။ ဟား..ဖေဝါး အတွင်းသားတွေဝင်းကနဲ မြင်လိုက်ရတယ်...။ စောက်ဖုတ်မွှေးမဲမဲ တွေ မြင်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ဘဲ ကျုပ် စိတ်တွေ ပုန်းကနဲ ထကြွ လာတယ်...။ ဖေဝါး ရဲ့ နှုတ်ခမ်းထူထူ တွေကလဲ နမ်းစုတ်ပစ်ချင်စရာဘဲ ...။

ဖေဝါး တဖက်ကိုလဲ့ပြီး ရှင်းလင်းနေတယ်...။ ကျုပ်လဲ ဖေဝါးရဲ့ စွင့်ကား တဲ ဖင်တွေကို ကြည့်ရင်း..မနေ နိုင်တော့ဘူးဗျာ..။

(ဖေ ဝါး)
(ဟင်..ဘကြီး မောင်..ဘာလဲ...)
ကျုပ် ဖေဝါး ကိုဆွဲဖက်လိုက်တယ် ..။
(အို ..ဘာ...ဘာလုပ်တာလဲ ...ဘကြီးမောင်..လွတ် ...)
(ဖေဝါးကို ကျုပ် ချစ်တယ်..)
(ဟာ..ဘကြီးမောင် ကလဲ.....ဘာဖြစ်တာလဲမလုပ် ပါနဲ့.....)
ကျုပ် လဲ ဖေဝါးကို အတင်း ဖက်နမ်း မိပြီ ...။

ဖေဝါး က အတင်းရုန်းကန် တယ်...။ ကျုပ်ကိုတွန်းပြီးပြေးတယ် ...။ကျုပ် ဖေဝါး မူနေတယ်ဘဲထင်မိတယ် ...။သူ လင် မရှိလို့ ဆာနေတာ ကျုပ် သိနေတယ် ...။(ဖေဝါးချစ်တယ်ဟာ....) ကျုပ် အတင်းဆွဲပြီး ..မီးဖိုခန်း က စားပွဲကြီးပေါ်ကို ဖေဝါးကို လှဲတင်လိုက်တယ် ...။ (မလုပ်နဲ့...လွှတ် ..လွှတ်....)

ကျုပ် အတင်း သူ့ ဘလောက်စ် ကြယ်သီးတွေ ကို ဗျန်းကနဲ အားလုံးဆွဲ ဖွင့် လိုက်တယ်....။

(အို ...)

ဘရာစီယာ ခံ မဝတ်ထားတာကြောင့် နို့ ဖြူဖြူတွေ က ဘွားကနဲ ပေါ်လာပြီ..။ နို့ သီးဖုလေးတွေ က အစို့ မခံရ လို့ထင်တယ်..။ လှတုံးဘဲ...။ စို့ မဲ ကောင်

ကျုပ် ရှိနေပြီ...။နို့တွေကို ဖမ်းစို့ လိုက်တယ် ...။

(ဘကြီးမောင်ရှင်...ရှင်...ယုတ်မာ တယ်...ကျမ ကို လွှတ်ခွေးလို မလုပ်နဲ့...)

ဘယ်ရမလဲ....ကျုပ် နှာကြီးပြီဆိုရင် ဘယ်တော့မှ နောက်မဆုတ်ဘူးကြမ်းပြီ...။

ဖေဝါး..နို့တွေကို ဆုတ်နယ် နေမိ တယ်..။ လက်တဖက် က လဲ သူ့ ထမိန် ကို ဆွဲ ချွတ် လိုက် တယ်....။ ဝင်းဝါ တဲ

ဖေဝါးရဲ့ ဘိုက်သား တွေနဲ့ ပေါင်ကြား ကမိုဖောင်းတဲ အမွေးစုစု နဲ့ ဆီးခုံ ကြီး

ကတပ်မက်ဖွယ်..ဘွားကနဲပေါ်လာတယ်...။ဖေဝါးကထမိန်ကိုပြန်ဆွဲတယ်..။ကျုပ်လဲဖေဝါးကိုပေါင်ဆွဲကားလိုက်တော့

(ဘကြီးမောင်..ကျမ အော်လိုက်မှာနော် ...) လို့ဖေဝါးပြောတယ် ..။ဒီအချိန် အထိ သူ မူနေတာပါ ..လို့ကျုပ် ထင်တုံးဘဲ...။

ကျုပ် လဲ ကျုပ် လုံချည်ကိုချွတ် ချလိုက်တယ်..။ ကျုပ် ရဲ့ ခေါင်းထောင်ထနေတဲ့ ငပဲကြီး က ထန်လွန်းလို့ ထိပ် ပေါက်က အရေတွေတောင် စို့နေပြီ ..။

(ကယ်ကြပါ ..ကယ်ကြပါ..ကျမ ကို မတရားကျင့်နေပါတယ်....ကယ်ကြပါ....)

ဟိုက်..ဖေဝါး အော်ပြီ ...။ ဖေဝါးမအော်နဲ့လေ ...နင် ပါးစပ် ပိတ်ထား.....

ကျုပ် ဖေဝါးကို ပါးစပ် ပိတ်ဖို့ကြီး စားတယ် ...။ ကျုပ် လဲမထူးဘူးဆိုပြီး လက်တဖက်နဲ့ ပါးစပ်ကိုအတင်းပိတ်ပြီး

ကျုပ်ငပဲကြီးကို အတင်း ထိုးထည့် ပါတော့တယ်...။ ဖေဝါး စောက်ဖုတ်ကြီး ကနီညိုညိုနဲ့ ခုံးမောက်နေတယ်...။ စိ ကနဲ ကျုပ် ဒစ်အထစ်ကြီး ဝင်သွားတယ် ...။

ဖေဝါးအော်ပေမဲ ကျုပ် လက်ဝါးနဲ့ သူ့ ပါးစပ် ပိတ်ထားတာကြောင့် အသံထွက် မလာဘူး ...။

ကျုပ်ထပ်ပြီးထိုးသွင်းလိုက်တယ်..။ စောက်ဖုတ် အတွင်းသားတွေ ထဲ လီးတန်ကြီး ဝင်သွားသံ က တပျစ်ပျစ် နဲ့ မြည်တယ်လို့ ထင်ရတယ် ..။ကျုပ်ကျုပ် တဲတဲ ဝင်သွားတယ်ဗျာ...။လီးဝင်ရင်ငြိမ်သွားမှာဘဲ ကျုပ်ထင် တယ်..။ များသောအားဖြင့် အလိုမတူ ကြပေမဲ လီး အဖုတ်ထဲဝင်တာနဲ့ ငြိမ်ကျ သွားတတ် တာ ကျုပ် တွေ့ဘူးခဲ..တယ် ..။

ဖေဝါး က ကျုပ် မျက်နှာကိုလက်သဲနဲ့ ကုတ်ခြစ် လိုက်တယ် ...။ ဟာ ...ကမြင်းမ ..

ကျုပ် ပါးပြင် ပူကနဲ ခံစားလိုက်ရ ပြီ..။ သွေးတွေ စီးကျလာတယ် ..။ကျုပ် ဒေါသ ထွက် သွားပြီ..။ လီးကို တအားဆောင် ထိုး လိုက်မိတယ် ...။

လီးကြီးတင်းတင်းကြီး ..စောက်ဖုတ်ထဲ တဆုံးဝင်သွားတယ် ...။ ဖေဝါး ကိုယ်ကိုအနောက်ကို အားနဲ့ ဆုတ် ပြီး ရုန်းတယ် ..။

လီး တန်ကြီး ပြီ ကနဲ ကျွတ် သွားတယ် ..။ကျုပ် ပိတ်ထားတဲက လက် လဲ ကွာသွားတော့ ဖေဝါး အော်သံ ထွက်လာတယ်...။

(ကယ်ကြပါရှင်..မှဒိန်းကျင့်နေပါတယ်

မီးဖိုခန်းရဲ့ ဘေးတံခါး ပုန်းကနဲ ပွင့် လာတယ် ...(ဟာ ...)

ဘော့စ် ဦးထွန်းလှသန်း နဲ့ ဒရိုင်ဘာ ရေခဲ...။

(ကိုဗိုလ် မောင်...ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျာ)

တင်းမာလွန်းနေတဲ့ ဘော့စ် ဦးထွန်းလှသန်း ရဲ့ မျက်နှာထားကြောင့် ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ် သိလိုက် တယ် ...။

သွားပြီ ...။ချက်ချင်း သိလိုက်တယ် ..။ကျုပ် တော့ သွားပြီ...။

ကျုပ်တော့ ဘဝ ပျက်ပြီ ...။

